

NOTA VAN BEANTWOORDING

**Reactie op ingediende zienswijzen tegen de
Ontwerp Keur Rijnland 2020 en de daarbij behorende uitvoeringsregels**

Hoofdstuk 1 Inleiding

Dijkgraaf en hoogheemraden hebben op 29 oktober 2019 een aantal wijzigingen in de ontwerp keur van Rijnland en de daarbij behorende uitvoeringsregels vastgesteld. Deze ontwerp Keur Rijnland 2020 en de daarbij behorende uitvoeringsregels lagen van 27 november 2019 tot en met 7 januari 2020 ter inzage. Gedurende deze periode ontving Rijnland vier zienswijzen.

In deze nota van beantwoording vindt u een inhoudelijke weergave van deze zienswijzen en Rijnland zijn reactie hierop. Daar waar de zienswijzen aanleiding zijn om wijzigingen in de keur of uitvoeringsregels door te voeren is dit expliciet aangegeven.

Dijkgraaf en hoogheemraden stellen aan de Verenigde Vergadering voor om de Keur Rijnland 2020 vast te stellen. Deze nota van beantwoording is onderdeel van dit voorstel. Na de besluitvorming door de Verenigde Vergadering wordt aan de partijen die een zienswijze naar voren hebben gebracht een exemplaar van de vastgestelde keur toegezonden met een begeleidende brief waarin een reactie wordt gegeven op de door hen ingediende zienswijze. De keur wordt vervolgens bekend gemaakt door middel van publicatie in het Waterschapsblad.

De ingediende zienswijze zien zowel op de ontwerp keur als op de ontwerp uitvoeringsregels. Wanneer een zienswijze betrekking heeft op de uitvoeringsregels dan wordt de beantwoording van dijkgraaf en hoogheemraden ter kennisname aan de Verenigde Vergadering toegezonden. De Verenigde Vergadering kan deze aanvaarden of dijkgraaf en hoogheemraden uitnodigen de beantwoording, en eventueel daarmee de beleidsregel, te wijzigen. Wanneer de zienswijze betrekking heeft op de keur, wordt de beantwoording door dijkgraaf en hoogheemraden in de vorm van een advies ter vaststelling aan de Verenigde Vergadering voorgelegd. Per zienswijze is aangegeven wanneer deze op de keur zelf ziet of wanneer deze op een uitvoeringsregel ziet.

Hoofdstuk 2 Overzicht zienswijzen

Hieronder is een overzicht gegeven van de ingediende zienswijze. De volgorde is bepaald aan de hand van indieningsdatum.

Nr.	Indiener	Corsanummer
1.	Stichting Duin en Daal	20.000346
2.	Particulier 1	20.000812
3.	Schiphol Trade Park	20.001838
4.	Eigenarenvereniging de Sluipwijkse plassen	20.001813

Hoofdstuk 3 Gemeenschappelijke punten

De ingediende zienswijze bevatten geen gemeenschappelijke punten die in meerdere zienswijze naar voren komen. De zienswijzen zien op de aanpassingen van de regels 3, 11, 19 en 22. Daarnaast ziet één zienswijze op het ontbreken van specifieke uitvoeringsregels gericht op het beheer van de duinrel nabij Bloemendaal.

Hoofdstuk 4

In dit hoofdstuk volgt een behandeling van de ingediende zienswijzen. Per zienswijze worden de aangedragen argumenten benoemd waarna een beantwoording van Rijnland volgt. In deze beantwoording wordt aangegeven of de zienswijze wel of geen aanleiding vormt om de ontwerp keur aan te passen. Tevens wordt aangegeven of de zienswijze is ingediend op de keur of op de uitvoeringsregels.

Nr. 1 zienswijze 20.000346

Deze zienswijze ziet voornamelijk op het peilbesluit voor polder Halve Maantje te Bloemendaal. Dit peilbesluit heeft ter inzage gelegen van 18 november 2013 tot 30 december 2013. In deze periode was het mogelijk om zienswijzen in te dienen op dit peilbesluit. Toen is dit punt niet ingebracht. Inmiddels is dit peilbesluit onherroepelijk en is het indienen van zienswijzen hierop niet mogelijk. De stichting verzoekt om in de keur en uitvoeringsregels specifieke regels voor het beheer van de duinrel nabij Bloemendaal op te nemen.

Deze zienswijze ziet op de keur.

Beantwoording:

Om het waterbeheer in het gebied nabij de duinrel in goede banen te kunnen leiden, is het noodzakelijk dat Rijnland hier zijn regelgeving kan inzetten zoals die ook op andere plaatsen geldt. Deze regels zijn erop gericht om het watersysteem te beschermen en aan te geven binnen welke kaders activiteiten kunnen worden uitgevoerd. Rijnland maakt hierbij geen onderscheid tussen duinrellen en andere locaties. Om die reden ziet Rijnland geen aanleiding om specifieke regels op te nemen voor het beheer van de duinrel nabij Bloemendaal.

Deze zienswijze vormt geen aanleiding tot het aanpassen van de ontwerp Keur of de uitvoeringsregels.

Nr. 2 zienswijze 20.000812

De zienswijze ziet, samengevat, op:

1. Regel 19 Bouwen, in algemene regel 19.5 wordt toegestaan dat (in plaats van alleen lichte beschoeiingen) damwanden worden aangebracht en dat de waterdiepte langs de beschoeiing 50 cm mag zijn;
2. Regel 19 Bouwen, beleidsregel 19.8 artikel 1 lid a is zodanig geformuleerd dat de beleidsregel alleen van toepassing is op constructies tot 20 vierkante meter. Dit artikel is waarschijnlijk verkeerd geformuleerd;
3. Regel 22 voertuigen en werktuigen op kering. Omdat de keur en beleidsregels niet helder maken wat onder een 'weg' wordt verstaan, geldt de zorgplicht voor zo wel verharde als onverharde wegen. Het maakt ook niet uit of het gaat om een openbare weg of een platenbaan. Met deze aanpassing wordt wel erg veel verantwoordelijkheid bij de burger gelegd: het wordt aan de burger overgelaten om te bepalen of de stabiliteit van de kering schade zal ondervinden. In de toelichting wordt gesuggereerd dat de burger dit zou moeten afstemmen met Rijnland, doch behoeft dit niet conform de erkende maatregel.

De zienswijze is opgedeeld in drie punten. Punt 1 en 3 zien op de uitvoeringsregels. Hoewel punt 2 ook op de uitvoeringsregels ziet, heeft er naar aanleiding van deze zienswijze ook een wijziging in de ontwerp Keur plaatsgevonden. De beantwoording daarvan is om die reden aan de Verenigde Vergadering.

Beantwoording:

Zienswijze 1

Bij de aanleg van beschoeiingen en damwanden worden - naast de eis met betrekking tot de waterdiepte - ook eisen gesteld aan de eventuele verankering van deze constructies. Met het stellen van de eis dat aan te brengen schotankers buiten het leggerprofiel van de waterkering moeten worden aangebracht, wordt voorkomen dat er te zware damwandconstructies worden aangelegd zonder vergunning. Deze zwaardere constructies kunnen immers niet zonder (schot)ankers worden aangelegd. Daarnaast zal, indien de mogelijkheid bestaat tot het toepassen van een lichte beschoeiing, nooit gekozen worden voor een 'dure' damwand.

Deze zienswijze vormt geen aanleiding tot het aanpassen van de ontwerp Keur of de uitvoeringsregels.

In de algemene regel was opgenomen dat de waterdiepte langs een beschoeiing (t.p.v. een waterkering) niet meer mocht bedragen dan 30 cm. Omdat de waterdiepte wordt beïnvloed door de hoeveelheid bagger die aanwezig is, is met deze wijzigingsronde gekozen voor een meer meetbare maatvoering, namelijk 50 cm *ten opzichte van de vaste bodem*. Door deze toevoeging is er feitelijk geen sprake van een aanscherping of versoepeling, enkel van een verduidelijking.

Bovenstaande zienswijze heeft aanleiding gegeven om nogmaals te onderzoeken of 50 cm waterdiepte zorgt voor verslechtering van de waterveiligheid van de waterkeringen. Dat is niet het geval. Echter, in diverse stabiliteitsberekeningen en -bepalingen wordt door Rijnland standaard uitgegaan van een waterdiepte van 30 cm. Om geen verwarring te scheppen en om zo min mogelijk onderscheid te maken tussen diverse beleidsnota's, is ervoor gekozen de algemene regel op dit punt op dit moment niet aan te passen. Indirect vormt deze zienswijze daarom een aanleiding tot het aanpassen van de ontwerp uitvoeringsregel.

Naar de waterschapsverordening toe zal deze voorgestelde wijziging nogmaals onderzocht worden en worden bepaald op welke wijze een verduidelijking mogelijk is, zonder dat deze strijdig is met andere beleidsstukken.

Zienswijze 2

Hier is abusievelijk het toepassingsbereik van de beleidsregel niet correct weergegeven. Deze zienswijze is aanleiding tot het aanpassen van de betreffende uitvoeringsregel.

Zienswijze 3

In de erkende maatregel behorende bij regel 22 is nadrukkelijk wel een paragraaf opgenomen die betrekking heeft op het afstemmen van de werkzaamheden met het hoogheemraadschap van Rijnland. Hierbij is ook aangegeven dat het belangrijk is om voorafgaand aan het belasten van keringen afstemming te zoeken met Rijnland. Er wordt daarmee niet slechts gesuggereerd dat dat er contact moet worden gezocht met Rijnland maar dit wordt aangeraden. Zoals bij iedere erkende maatregel is het opvolgen van deze

aanwijzing uit de erkende maatregel geen verplichting. De initiatiefnemer kan ook zelf, door bijvoorbeeld een stabiliteitsberekening te laten maken, (laten) bepalen dat de stabiliteit van de betreffende kering niet negatief wordt beïnvloed door de voorgenomen werkzaamheden. Ook deze wijze van werken zou een correcte invulling van de zorgplicht zijn.

Het is aan het hoogheemraadschap om door middel van controles vast te stellen of bij de voorbereiding en de uitvoering van de werkzaamheden voldoende invulling is en wordt gegeven aan deze zorgplicht.

Deze zienswijze vormt geen aanleiding tot het aanpassen van de ontwerp Keur of de uitvoeringsregels.

Nr. 3 zienswijze 20.001838

Argumenten:

Schiphol Trade Park (hierna: STP) geeft aan dat de beleidswijziging in strijd is met de gemaakte afspraken en voor STP zonder aanzienlijke schade niet uitvoerbaar zijn. Ten tweede heeft het schrappen van de mogelijkheid tot maatwerkoplossingen tot gevolg dat lokale initiatieven en samenwerkingsverbanden worden bemoeilijkt. Tot slot zit STP in een gebied waarbij beperkingen gelden vanuit het Luchthaven Inrichtingsbesluit (LIB) voor het graven van oppervlaktewater.

Deze zienswijze ziet op de uitvoeringsregels.

Beantwoording:

De mogelijkheid om (bij grote ontwikkelingen) af te wijken van de compensatie-eis van 15% komt te vervallen. Tot op heden kon op basis van specifieke omstandigheden, zoals grondsoort en drooglegging worden bepaald welk lager percentage oppervlaktewater moest worden gegraven, om op die wijze 'water-neutraal' te ontwikkelen. Dit was om twee redenen onwenselijk. Allereerst is de uitkomst van de bepaling afhankelijk van de gekozen parameterwaarden, waardoor creatief kon worden gerekend om de compensatie-eis zo laag mogelijk te laten uitkomen. In sommige gevallen hoefde daardoor minder water worden gegraven dan dat voor de praktijksituatie eigenlijk benodigd was. Hierdoor ontstond dus een verslechtering van het watersysteem. Uiteraard een uitermate onwenselijke situatie, omdat hierdoor de kans op wateroverlast bij hevige neerslag toenam.

Ten tweede maakte niet iedere initiatiefnemer gebruik van die maatwerkmogelijkheid, waardoor willekeur ontstond. Om eenduidig en rechtlijnig besluiten te kunnen nemen, is nu gekozen voor het opheffen van deze maatwerkmogelijkheid. Voor alle nieuwe verhardingsprojecten geldt vanaf nu een compensatieverplichting van 15%. Daar tegenover staat dat Rijnland met deze keur (veel) soepeler wordt als het gaat om de aanleg van alternatieve waterbergingen.

In de keur van 2015 was nagenoeg geen mogelijkheid tot het gebruik maken van alternatieve waterbergingen ter compensatie van een toename aan verharding. Deze

mogelijkheden hebben we met deze nieuwe keur wél toegevoegd. Er is dus rondom het aanleggen van verharding juist veel méér maatwerk mogelijk. Deze alternatieve waterbergingen kunnen – afhankelijk van de omvang van het project – een deel van de compensatie-eis van 15% water graven 'vervangen'. Als alternatieve waterberging kan gebruik gemaakt worden van polderdaken, droge bergingen, infiltratiesystemen etc., waardoor minder (of bij kleinschaliger ontwikkelingen zelfs helemaal geen) oppervlaktewater hoeft te worden gegraven. Voorgenoemde wijzigingen in de regels zorgen ervoor dat er in de toekomst klimaatbestendig zal worden gebouwd.

Met het opstellen van de regels is dus gekozen voor het beschermen en in stand houden van een robuust en klimaatbestendig watersysteem (voorkomen van wateroverlast bij hevige neerslag), maar daarbij kunnen wél alle mogelijkheden om klimaatadaptief te bouwen, zoals alternatieve waterbergingen, optimaal worden benut.

STP geeft aan dat het oorspronkelijke inrichtingsplan moet worden aangepast en dat dit leidt tot financiële consequenties. In de overleggen met STP is al in een vroegtijdig stadium – zowel mondeling als schriftelijk – aangegeven dat de regels rondom compensatieverplichtingen gaan veranderen. Daarbij heeft Rijnland altijd aangegeven dat het beleid rondom compensatieverplichtingen kan veranderen. Dit voorbehoud betekent dat er geen sprake is van strijdigheid met eerder gemaakte afspraken. Daarnaast bieden de nieuwe regels met betrekking tot alternatieve waterberging juist nieuwe mogelijkheden voor STP om op alternatieve wijze aan (een deel van) de compensatieverplichtingen te voldoen. De door de STP geplande droge bergingen zijn nog steeds mogelijk onder de nieuwe regels. Mocht blijken dat de nieuwe regels STP onevenredig benadelen op basis van eerder gemaakte afspraken, dan kan Rijnland kijken of op een andere wijze voldaan kan worden aan de met de beleidsregel te dienen doelen.

Het doel van de aanpassing van deze regels is niet om lokale initiatieven en lokale samenwerkingsverbanden te bemoeilijken, maar om een rechtsgelijkheid te creëren door het anders inrichten van de mogelijkheden tot maatwerk.

Deze zienswijze vormt geen aanleiding tot het aanpassen van de ontwerp Keur of de uitvoeringsregels.

Nr. 4 zienswijze 20.001813

Argumenten:

In de regels zijn de volgende aanpassingen gedaan:

1. De minimale breedte die over moet blijven op de waterlijn bij een versmalling is aangepast van 4 naar 2,5 meter op de waterlijn (bij overige watergangen);
2. Wanneer een demping plaatsvindt in gebieden met veengrond, mag de breedte van dit perceel in beginsel niet groter worden dan 80 meter; hierbij is de toevoeging 'buiten de bebouwingscontour' gevoegd.

De eigenarenvereniging geeft aan dat de Reeuwijkse plassen en de bebouwde kom van Reeuwijk-Brug in hetzelfde peilgebied liggen en dat als deze regels gaan gelden voor het bedrijfsterrein en komende woningbouwprojecten in de bebouwde kom, dat zal leiden tot

meer bodemdaling. Dit kan ongewenste gevolgen hebben voor het plassen gebied, zoals bijvoorbeeld bij een revisie van het peilbesluit.
Deze zienswijze ziet op de uitvoeringsregels.

Beantwoording:

De zienswijze t.a.v. versoepeling 1 heeft aanleiding gegeven om nogmaals te bekijken of het versmallen van een watergang tot 2,5 meter leidt tot meer bodemdaling. Dit is niet het geval. Echter het versmallen van de watergang kan mogelijk wel leiden tot minder doorstroming. Daarom is besloten de algemene regel op dit punt nog niet aan te passen.

Naar de waterschapsverordening toe zal verder onderzocht worden wat de risico's van deze versoepeling zijn voor de doorstroming en bepaald of deze alsnog kan worden doorgevoerd.

Versoepeling 2 blijft in stand. Bij droogte zakt de grondwaterstand in veen(weide)gebieden sterker uit wanneer de slootafstand groter wordt. Als gevolg hiervan komt er een grotere en meer ongelijke maaiveld daling. Door de maximale breedte beperkt te houden, wordt de maaiveld daling beperkt.

Echter, de genoemde versoepeling geldt alleen binnen de bebouwde contouren – dus waarbij de percelen in veel gevallen al breder zijn dan 80 meter. Daarbovenop geldt de versoepeling enkel bij kleine dempingen, tot 100 m² en in overig oppervlaktewater. Voor grotere dempingen geldt dat deze alsnog (via de beleidsregel) beoordeeld worden op gevolgen voor de grondwaterhuishouding, wat betekent dat bij grotere nieuwbouwontwikkelingen deze versoepeling niet of nauwelijks van toepassing zal zijn.

Bij de kleine ontwikkelingen waar deze versoepeling op van toepassing is, geldt dat er veelal sprake zal zijn van bouwwerkzaamheden, waarbij tevens zal worden opgehoogd. Door de ophoging, vervalt de oorspronkelijke doelstelling van de regels m.b.t. perceelbreedte. Door bredere percelen toe te staan binnen de bebouwde contouren zal er geen snellere maaiveld daling plaatsvinden. Daardoor is een snellere peilverlaging (als gevolg van een revisie van het peilbesluit) niet nodig.

De zienswijze is voor Rijnland aanleiding geweest om de versoepelingen van regel 3 nog eens te heroverwegen. De in de zienswijze aangevoerde argumenten vormen geen reden om versoepeling 1 te heroverwegen maar uit intern onderzoek is gebleken dat daar wel redenen voor zijn. Versoepeling 1 wordt om die reden niet doorgevoerd. Versoepeling 2 houdt wel stand om de hiervoor genoemde redenen. De zienswijze vormt daarmee indirect een reden om de ontwerp uitvoeringsregels aan te passen.

Bijlagen (4)

De zienswijze zijn (geanonimiseerd) toegevoegd als bijlage van deze nota van beantwoording.